

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5273/2019
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Богдан Воларевић, адвокат из ..., против туженог Републичког завода за заштиту споменика културе из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 856/2017 од 06.07.2017. године, у седници одржаној 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 856/2017 од 06.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 1714/15 од 22.03.2017. године, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да јој на име накнаде штете исплати 118.200,00 динара, са законском затезном каматом од 02.07.2013. године до исплате и да јој накнади трошкове поступка од 97.004,00 динара. За веће потраживање од досуђеног до тражених 165.300,00 динара са законском затезном каматом од 02.07.2013. године до исплате тужбени захтев тужиље је одбијен.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 856/2017 од 06.07.2017. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев за накнаду штете и исплату износа од 118.200,00 динара, са законском затезном каматом од 02.07.2013. године и захтев за накнаду трошкова поступка. Првостепена пресуда је у ставу другом изреке остала неизмењена, док је захтев туженог за накнаду трошкова поступка одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник

РС" 72/11... 55/2014), који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. наведеног закона, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. истог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 05.07.2013. године, а означена вредност предмета спора је 165.300,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП, искључено право на изјављивање ревизије, ревизија тужиље није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**